

stemte Overbevistning, at der er faa Tilfælde, hvor det netop vilde være uheldigere, thi jeg kan ikke troe, at der skulde være nogen som helst Sandsynlighed for, at denne Sag skulde kunne komme til endelig Afgjørelse i denne Sæstion, dersom man nu paa en Tid, hvor det dog maa antages, at den længste Deel af indeværende Rigsdags Samlingstid kan betragtes at være forløbet, slipper den for, efterat Finansforhandlingen er tilendebragt, at komme frem med den i Skikkelse af en særlig Lov, der naturligtvis maatte lede til Medfattelsen af et Udvalg, som paany skulde overveie Sagen, og til en Behandling, som skulde fortsættes i det andet Thing. Man vil maaskee sige, det gjør heller ikke faa særdeles meget til Sagen, faa faaer Forslaget at hvile, til man næste Gang kommer sammen, da kan det atter komme frem, og man kan maaskee dertil sœie: det er ialtsald Ministeriets egen Skyld, da det ikke er kommet faa tidligt med Forslaget, at en fuldstændigere Overveielse kunde finde Sted; jeg skulde dog troe, at de Dplysninger, der findes paa det trykte Blad, der medfølger Udvalgets Betænkning som Bilag I. i Anhang Sp. 145, og som jeg har bestræbt mig for, saasnart det paa nogen Maade var muligt, at faae omdeelt til Thingets samtlige Medlemmer, hvilke Dplysninger jeg har ladet mig det være magtpaaliggende at gjøre faa fuldstændige som muligt, for at man gaaft kunde sætte sig ind i Sagen, maae vise, at begge disse to Forudsætninger ere urigtige. Jeg troer saaledes ikke, at man paa nogen Maade skal kunne beskylde Ministeriet for, forsætlig eller ved Forsømmelse at have ladet Sagen gaae hen saalænge, at der ikke er blevet en fuldstændig rundelig Tid tilbage for Rigsdagen til at kunne overveie den. De nævnte Dplysninger trøder jeg maae vise Enhver, at der er gaaet frem med en faa stor Hurtighed som muligt. Om jeg ikke feiler, bleve Planerne og Ministeriets Skrivelse i Torsdags afgivne til Udvalget, og jeg havde allerede i Ferien, da Udvalget jo var tilstede og arbejdede, sørget for, at det af Udvalgets Medlemmer, som specielt var Ordfører for Cultusministeriet og forørigt hvem af de andre Medlemmer, der maatte ønske det, bleve opfordrede til selv at tage Localiteterne i Oplysning, for

derved lettere og sikkrere at kunne danne sig en Dom, naar Sagen forelaa. Jeg haabeede paa den velvillige Imødekommen, at Udvalget, hvis Medlemmer, jeg indrømmer det fuldkomment, være den overvelende store Byrde her i Thinget, ikke vilde unddrage sig den Besværlighed ogsaa at tage denne Sag under Overveielse, uagtet Betænkningen over Cultusministeriets Budget allerede var bragt tilende, og jeg antog, at Udvalgets Medlemmer i Løbet af de 5—6 Dage, der vare tilbage, inden 2den Behandling af Finansloven skulde begynde, vilde, med den Ovelse og Erfaring, de have i det Slags Sager, og med den Vejledning, som blev givet fra Ministeriet, kunne danne sig en saadan Dom om Forslaget, som jeg troer man i det Hele ved saadanne Sagers Afgjørelse her maa lade sig nøie med. Hvad dernæst angaaer, at Sagen kunde udsættes til ad Aare, skal jeg blot henvise til eet Punkt i den fremlagte og omdeelte Skrivelse, nemlig det om Indlæggelsen af Gas og Vand i Theaterbygningen, i hvilken Anledning Theaterbestyrelsen af Communen er opfordret til at erklære, om den vilde benytte denne Indretning, og hvad Behov den maatte have, og jeg troer, at det vilde være ligesaa urimeligt, om ikke netop Theatret skulde være en af de Bygninger, der fremfor nogen anden skulde have Trang til og Duffe om de Fordelle og Bequemmeligheder, som disse Anlæg medføre, som det vilde være urimeligt at anbringe dem i en Bygning, om hvilken det fra alle Sider maa erkendes, at den er af den Bessaffenhed, at der i den allernærmeste Tid maa ske en fuldkommen Ombygning deraf. Uafhængig af disse Forandringer er der imidlertid ogsaa at tage Hensyn til Theaterbygningens egen Skøbelighed og Affældighed, som ogsaa fra flere Sider er bleven bragt under Omtale her idag. Det er ikke noget tilfredsstillende Thema at tale om, og der kan endog være Opfordring til ikke at gaae altfor dybt ind paa at vise al den Skøbelighed og Affældighed, der er tilstede, og det saameget mere, som jeg dog maa antage, at idetmindste flere af Udvalgets Medlemmer selv have gjort sig bekendte med Localiteterne og kunne bevidne, at der ikke i hvad der i den Henseende findes i Ministeriets Skrivelse er nogen Over-